OSZMÁN-TÖRÖK SZAVAK HELYNEVEINKBEN[1]

1. Oszmán-török helynevek közvetlen vagy közvetett átvételei

Babadag. Határrész (dűlő) Törökkoppány külterületén és ebből a helyi újság címe (BOROVSZKY). – Vö. oszm. *Babadağ*, falu a Duna deltájában (KAKUK 1973: 52). A hódoltság kori forrásokban található *Babadag* névnek a dűlőnévvel való kapcsolata nem tisztázott.

Balabán-sziget. Ráckeve belterületéhez tartozó lakott hely a Ráckevei (Soroksári)-Duna bal partján (FNESz.). – L. *Balabán* szn.

Budzsak. Határrész Dusnok (Bács-Kiskun m.) területén. „*Budzsak* vagy *zugó* azon gyümölcsös és veteményeskertek, és legelő nevezete, mely a Vajas érrel, és Dusnok nyugotszaki részével környeztetve *zugot* képez" (PESTY) – 'Sarok, zug', vö. szerb-horvát *bùdžāk* 'ua.' < oszm. *bučak/budžāk* 'ua.' (KAKUK 1973: 81). A helynév denotátuma igazolja az etimológiát.

Csausz-út. A (Török)Koppányból Pécs felé vezető út egykori neve (KAKUK 1996: 129). – L. *Csausz* szn.

Cseszme-erdő. Törökkoppány határában több török eredetű, ill. törökökkel kapcsolatba hozható helynevet használnak. Közéjük tartozik a *Csausz-út*, *Bégkút*, *Falamurdok, Babadag*, *Seregrét, Cseszme-major* és *Tatali-hegy* (BOROVSZKY). A település *török fürdő*-jét a tőle mintegy két kilométerre a *Cseszme-erdő*-ben levő ún. *török-kút* látta el vízzel, amelyet agyagcsöveken át vezettek oda (BOROVSZKY). – 'Forrás, kút', vö. szerb-horvát *čèsma*, albán *çesme* < oszm. (< perzsa) *češme* 'ua.' (KAKUK 1973: 105). Figyelmet érdemel ebben az esetben a török-magyar párhuzamos névhasználat. A szóban forgó erdőt ugyanis a benne lévő kút vagy forrás török eredetű szerb-horvát *cseszme* alapján nevezték el, míg magának a kútnak a magyar *Török-kút* neve maradt fenn.

Cseszme-major. Törökkoppány határában. – L. *Cseszme-erdő*.

Csifuta(?). Erdős hegyhát Csővár község (Pest m.) külterületén (PESTY). – L. *Csifut* szn.

Dömörkapu. Hegyszoros a Pilis-hegységben (KAKUK 1973: 122); egy menedékház neve a Mecsekben, Pécs közelében (KAKUK i. h.); Bátaszékhez tartozó lakott hely neve, a régebbi *Szurdokút* hn. oszmán-török tükörfordítása (FNESz.). – Vö. oszm. *Demirkapı* (szó szerint: 'vaskapu') hn., 'keskeny hegyszoros', falunév is (FNESz., KAKUK 1973: 122, GÜLENSOY).

Hamzsabég ~ Hamzsabék. Érd, Pest megyei város egykori neve (FÉNYES, BOROVSZKY, OMM., FNESz.), PESTY közli a *Handzsabeg* és a németek ajkán élő *Hanzlbeck* változatot is. Egy valóban létező török úr, Simontornya bégje, *Hamza bek* a

[1] A Névtani Értesítő előző, 27. számában megjelent tanulmány folytatása (2005: 13–23).

DOI: https://doi.org/10.29178/NevtErt.2006.9 NÉVTANI ÉRTESÍTŐ 28. 2006: 83–9.

hódoltság elején várat építtetett a mai Érd helyén (FEKETE 1924: 615). Később maguk a törökök(!) róla nevezték el a kastélyt (*Hamza beg szeraj*; *szeraj* 'palota, kastély'; l. FEKETE i. h.) később pedig a települést is (fordításban: „*Ért,* más néven *Hamza bég szeraja/Hamzabég* nevű párkány"; *párkány* 'palánk, vár'; l. FEKETE i. h.). Az idézett *Hamzabeg* név idővel a magyar ajkakon *Hamzsabég* lett. – Az oszm. *Hamza* személynév és a *bég* méltóságnév összetételéből keletkezett személynév. A 16. századi Ruméliában találunk egy ugyanilyen nevű falut. Az 1529-es és 1538-as hadjárat Magyarországra induló seregei áthaladtak egy *Hamzaköy* nevű falun, amelynek másik neve *Hamzabegű*(!), ill. *Hamzabey* volt (YERASIMOS 1991: 167, 195). – L. *Hamza* és *Bég ~ Bék*.

Hamzsabégi út. Egy Budáról Érd felé vezető út neve (KAKUK 1973: 170, FNESz.). – L. *Hamzsabég*.

Kara. Falu-, később dűlőnév. 1695-ben Dunaszentbenedek szomszédságában még meglévő, később azonban kipusztuló falu, amelynek emlékét Uszód határában a *Kara* nevű dűlő őrizte meg (BOROVSZKY). – L. *Kara* szn.

Kargala. Dűlő, kaszáló Orgovány határában (PESTY, CSÁNKI). Neve állítólag török szó, értelme: 'Isten segíts!' Ennek eredetét a török hódoltság idejéből származtatja a helyi hagyomány (BOROVSZKY). – A népi magyarázat a név *-ala* elemében az *Allah* 'Isten' nevet vélte felfedezni. Valójában azonban a név jelentése inkább: 'Varjas'. Ezt a helynevet RÁSONYI LÁSZLÓ nem az oszmán-törökből, hanem a kunból magyarázta (RÁSONYI 1957: 119). A név etimonja (*karga* 'varjú') azonban a kun mellett az oszmán-törökben is megvan, sőt a feltételezhető eredeti névalak a **Qargalï ~ *Qargala* megtalálható a török falunevek között is *(Kargalı).* Ezért az oszmán-török eredet sem zárható ki teljesen.

Pasarét. Budapest II. kerületének a része. Az utolsó budai pasa, Abdurrahman emlékére 1847-ben adták ezt a nevet az addig *Schmalzbergl* nevű területnek (FNESz.). – L. *Pasa*.

Subasa-hegy. Szőlő és gyümölcsös Kiskundorozsma határában, ahol a törökök és a magyarok csatázhattak egymással, mert e helyen a kapások már többször találtak török réz- és ezüstpénzeket; a *Subasa* pedig valamelyik török kori vezér valódi vagy költött neve lehet (PESTY). Azonos a *Szubasa halma* hn.-vel. – L. *Szubasa halma* hn.

Szubasa halma. 1717: *Szu Basa halma* [l. *Subasa hegy*] egy halom, ill. határrész Szeged külterületén, ma (Kiskun)Dorozsmához tartozik (KAKUK 1973: 370, KAKUK 1996: 142). Azonos a *Subasa-hegy* hn.-vel. – L. *Szubasa* szn.

Szuliman. Baranya megyei település Szigetvártól északra, eredeti neve *Szőlőmál(y)*. Korábban *Mozsgó-Szulimán/-Szulimány* néven Somogy vm.-hez tartozott (BOROVSZKY, VÁLYI). FÉNYES magyar-sokác falunak mondja. 1566-ban, Szigetvár ostromakor itt volt a török tábor egy része, sőt magának Szolimán török császárnak a sátra is (FÉNYES), az 1720-as összeírásban már *Szulimán alias Szőlőmály* néven említik (BOROVSZKY), később elnémetesedett. Találunk *Szulimán* dűlőnevet a Hont vm.-i Deménd határában is (BOROVSZKY). – L. *Szuliman* szn.

Szulimány. – L. *Szuliman* hn.

Tabán ~ Tabány ~ Tobán. Az egykori cserzőtelepek emlékét őrzi a budai, esztergomi, csongrádi és szegedi *Tabán* (KAKUK 1996: 290). A legismertebb a budai *Tabán*. Ennek az alakváltozata egy 17. sz.-i forrásban a *Tabahan* (FNESz.). Szintén városrész neve Kiskunhalason, Vácott, ahol sűrűn, szinte egymás hátán vannak a házak (BOROVSZKY); Szolnokon az úgynevezett *Tabán* (PESTY: *Tobán*, ahol földházak voltak) a Zagyva partján terül el egymásra torlódó házakkal, valaha varádics kóró és gyékény teremvén igen alkalmas vadászhely volt (PALUGYAY). Varga Sándor leírásában ugyanezt olvashatjuk: „ahol most a *Tabán* terül el, a török idejében néhány galyiba feküdt s mocsaras, vizenyős hely volt" (SCHEFTSIK). A csépai *Tobán* (vsz. *Tabán*) szintén egy mélyebben fekvő terület a község nyugati felén, máskülönben pedig a belterület legrégebben lakott része (Külső-Szolnok m.; PESTY). A mogyoródi *Tabánvölgy* is mélyebben fekvő terület, amely a Kerektó elnevezésű terület mellett fekszik, ami mindenképpen víz jelenlétére utal, akárcsak a szintén közeli – és szintén török nevű – *Basa-berek*, amely egy vizenyős lapályos terület neve (PESTY). A *Tabán ~ Tabány* nevű városrészekben láthatóan a szegények laktak. Így volt ez a korabeli Osgyánban is, ahol a cigányok a *Tabány* nevű birtokrészt foglalták el (BOROVSZKY). Egyes források (PESTY, FNESz.) megemlítik, hogy ez a város legrégibb része (pl. Kiskunhalason). Feltűnő, hogy a *Tabán* közelében (szomszédságában) több településen is *Rác(z)*- alaptagú helynevek vannak, pl. Kiskunhalason a *Rácz-hegy*, amelynek közelében ott találjuk a *Jancsár-kutat* (l. fentebb) is (PESTY), Jászladányban a *Tabán*-hoz közel fekszik *Rácz-halom*, ahol – a hagyomány szerint – a rácokkal való ütközet történt (PESTY), Buda esetében CSÁNKInál „*Tabán* vagy *Rácváros*" szerepel. Ez világosan utal a hódoltsági területekre való szerb beköltözésre, amint ezt látjuk Rácalmás, Ráckeresztúr, Rácszentmiklós és Ráckeve esetében (vö. FNESz.). – 'Tímárműhely, cserzőműhely', vö. oszm. (< arab-perzsa) *tabahana ~ tabakhana* 'ua.' (KAKUK 1996: 290). *Tobán* változata az ország több pontján megtalálható, s az is valószínű, hogy ez esetenként a budai *Tabán* átvitele (FNESz.). – Vö. még az oszm. *Taban, Tabanköy, Tabanlar, Tabanözü* falunevekkel (GÜLENSOY 1995: 47). A *Tabán* helynévhez l. még PESTY 1888: 383–9, 395–6, TÖMÖRKÉNY 1900, ELEK 1912, PARÁSZKA 1913.

Tabán-völgy. Dűlő Mogyoród (Pest m.) határában (PESTY.). – L. *Tabán* hn.

Tabány. – L. *Tabán*.

Tatali-hegy. Dűlő, határrész Törökkoppány határában (BOROVSZKY). – 'Deszkás hegy'?, vö. oszm. *tahtalı* 'deszkás' (KAKUK 1973: 385); lehetett ott egy palánkvár.

Tepecs-árok. Vízfolyás Érd belterületén (FNESz.). Nyilvánvalóan összefügg a *Tepecs-dűlő*-vel (l. lentebb). – KISS LAJOS a többes számú szerb-horvát *Tepeče ~ Tepeči* hn.-ből magyarázza, anélkül, hogy jelentését megadná, s az esetleges oszmán-török kapcsolatra utalna (FNESz.), pedig szerintem ez – éppen Érd esetében – kézenfekvő lenne. Véleményem szerint a név végső forrása az oszm. *tepe* 'domb, halom' szó, amely szerb-horvát közvetítéssel *(tepa)* kerülhetett Érd helynevei közé. Ezt a feltevést erősíti PESTY leírása: „*Tepecs dulő*... a Bara legelő felett[!] fekszik, – fekvését elnevezése fejezi ki; – *Tepecs*, Magyarul: egy a tó felett emelkedettebb[!] területet jelent". Az esetleges közvetlen átvétel során pedig feltételezhető a magyar *-cs* kicsinyítő képző, így jelentése: 'Dombocska'.

Tepecs-dűlő. Határrész Érd (Pest m.) külterületén, amely a „*Tepecs dulő*... a Bara legelő felett[!] fekszik” (PESTY). – Magyarázatát l. a *Tepecs-árok* hn.-nél.

Tettye. 1701: *Thetye*. Parkosított fennsík Pécs északkeleti részén. Az ottani nyári palotát a törökök derviskolostornak használták. Róla kapta nevét a fennsík, rajta a kolostor romjaival, és a közeli *Tettye-patak* (FNESz.). – ’Derviskolostor’, vö. oszm. (< arab) *tekke* ’ua.’ (FNESz.).

Tettye-patak. Régi neve *Malomséd.* – L. *Tettye*.

Tobán. – L. *Tabán* hn.

Tobán-hegy. Hegy a Bakonyban Eplénytől délkeletre (FNESz.) – L. *Tabán* hn.

2. Oszmán-török eredetű magyar köznevekből keletkezett helynevek

Basa-berek. Vizenyős lapályos terület Mogyoród (Pest m.) határában (PESTY) – L. *Basa*.

Basa-dűlő. Nagy Peszek (Hont m.) határában. A monda szerint az érsekújvári basa lovai számára itt kaszáltatott, ennek bizonysága, hogy a szomszéd határban is vannak *Basa* nevű dűlők és rétek (PESTY). – L. *Basa*.

Basa-halom. Halom Debrecen városközpontjától délnyugatra. A hagyomány szerint 1660 májusában itt táborozott a várost megsarcoló Szejdi Ahmed budai basa (FNESz.). – L. *Basa*.

Basa-kút. A Csurgó község (Somogy m.) határában levő két nevezetes forrás egyike, a török uralom emlékét őrzi. Szigetvár belterületén is van *basa-kút* (BOROVSZKY). – L. *Basa* szn.

Basa[-tanya]. A szabolcsi Tiszapolgár határában (BOROVSZKY). – L. *Basa* szn.

Basa utca. Zomborban (Bács-Bodrog vármegye) a *pašina sokàk*-nak nevezett utcának a neve (BOROVSZKY). – L. *Basa*.

Bassa-körtvélyes. Tahitótfalu (Pest m.) határában a Papharasztja nevű szőlőterület régi neve. A hagyomány szerint a törökjárás idején ott tartózkodott egy basa (PESTY). – L. *Basa*.

Bég-kút ~ Bég kútja. 1552 nyarán, amikor Ali basa Drégely várát vette ostrom alá, Nagyoroszit ismét megszállták a törökök, aminek az emlékét a *Bég kútja* és a *Táborárok* őrzi. Az utóbbi helyen húzódtak meg a törökök, a *Bég kútja* helyén pedig Ali basa sátra volt, a kutat is ő ásatta (BOROVSZKY: Nagyoroszi). A Somogy megyei Törökkoppány határában is van *Bég-kút* nevű dűlő (BOROVSZKY). – L. *Bég*.

Boncsok-düllő. Szőlőhegy Gödöllő (Pest m.) határában; *Boncsok*, hegyoldal (szőlőterület?) Pécel (Pest m.) külterületén; *Boncsok* ugyancsak szőlőterület Szada (Pest m.) határában (PESTY). – Vö. *boncsok* ’ló nyakába való dísz’ (TESz.), ’gyöngyös-gombos ékesség; hadijelvény, lófarkas zászló’ (KAKUK 1996: 91) < oszm. *buncuk* ~ *boncuk* ’díszként használt üveggyöngyök, üveggombok, apró kagylók, golyócskák’ (KAKUK 1996: 93). Vö. még KAKUK 1973: 76. A naiv népetimológiás magyarázat („Bont-sok határt”) ez esetben mellőzhető, de érdemes felfigyelnünk egy másikra, amelynek alapján a szintén gödöl-

lői *Pazsak düllő* a mondákban *Basák völgye*-ként jelenik meg, ami legalább annyit jelent, hogy két török(gyanús) helynév szerepel egy helyen.

Cserkesz puszta. Terület Nyíregyháza határában (BOROVSZKY). – L. *Cserkesz* szn.

Csobán-híd. Híd (?) és a róla elnevezett puszta *(Csobánhídi puszta)* Bihar vm.-ben (BOROVSZKY). – L. *Csobán* szn.

Csopán-högy. Terület Fülöpszállás határában. – L. *Csobán* szn.

Dzsida. Puszta és erdőség Borota és Rém települések határában (Bács-Bodrog vm., BOROVSZKY). – L. *Dzsida* szn.

Hodzsa-kert. Határrész Dél-Magyarországon (KAKUK 1973: 185, KAKUK 1996: 234). – 'Mohamedán pap, tanító; tiszteletre méltó idős ember' (TESz.), vö. oszm. (< perzsa) *hoca* 'ua.' (KAKUK 1973: 185, KAKUK 1996: 234).

Hodzsa-telek. Határrész Szeged külterületén (KAKUK 1973: 185, KAKUK 1996: 234). – L. *Hodzsakert*.

Jancsári dűlő. A Komárom megyei Gyermely határában található helynév a török világban itt garázdálkodó janicsárok emlékét tartja fenn (BOROVSZKY). – L. *Jancsár* hn. és *Jancsár* szn.

Jancsár-kút ~ Janicsár-kút. 19. sz.: *Jancsár kút*, egy városi kút Kiskunhalason, a hagyomány szerint a török világban itt garázdálkodó *jancsárok* közül egyet itt ütöttek agyon, és ebbe a kútba dobták (PESTY). *Janicsár-kút*, a Palota felé folyó vízér Székesfehérvár (Fejér m.) Rác-városnak nevezett külvárosában (CSÁNKI). – L. *Jancsár* szn.

Jancsár(-major). Egy major neve a Komárom megyei Gyermely határában. Ugyanott van a *Kisjancsár* nevű major is (BOROVSZKY). A Komárom megyei Gyermelyhez tartozó lakott hely a Gerecsében (FNESz.). – L. *Jancsár* szn.

Janicsár-kút. – L. *Jancsár-kút*.

Török-. A török hódoltsággal és az oszmán-törökökkel valamiképpen összefüggésbe hozott *Török-* előtagú település- és egyéb helynevek: *Törökbecse, Török-hegy, Törökkanizsa, Törökkoppány, Török-kút, Törökök högye, Török-rét, Törökruszkóc, Török-sír, Törökszákos, Törökszállás, Törökszentmiklós, Török-temető, Török-torony, Török-ugrató, Törökvész*. A nevek jó része megtalálható a FNESz. megfelelő helyén.

Török-hegy. Szőlőhegy neve Vácott (Pest m.). A helyi magyarázat szerint a törökök e hegyről ostromolták a várost (PESTY).

Török-hordás. Domb, halom Váchartyán (Pest m.) külterületén, a Várhegy másik neve (PESTY).

Török-kút. Törökkoppány (Somogy m.) határában a *Cseszme-erdő*-ben volt az ún. *török-kút,* amely vízzel látta el a városban lévő török fürdőt (BOROVSZKY). *Török kut*-at *(Türkenbrunn)* ismertek Solymáron (Pest m.) is. Az szintén erdőben volt, és állítólag a

törökök ásták (PESTY). Sződ (Pest m.) belterületén egy gránitból készült kutat „török kut”-nak neveztek, mivel a törökök építették; megvolt még az 1860-as években is (PESTY).

Törökök högye. Kunszentmiklós kunbábonyi határában egy kis halom neve. A régmúltban kurgán lehetett, amire a szomszédos terület *Korhány* neve is utal. A dombocskából még az 1960-as években is csontok kerültek elő, de tudomásom szerint régészeti feltárás nem történt, pedig nem messze onnan került elő egy homokdombból a kunbábonyi avar fejedelmi aranylelet. – L. *Török-hegy*.

Török-rét. Rét Sződ (Pest m.) határában (PESTY).

Török-sánc. Földtöltés maradványai Vác (Pest m.) határában, kapcsolatos az ún. *török hegy*-i szőlőkkel, itt bújtak meg a várost ostromló török hadak (PESTY). A távoli Hont megye Visk nevű településén hasonló névre bukkanunk: az Ipoly magas partján volt a *Törökök sánca* (PESTY).

Török-sír. Terület és vasúti megállóhely neve Szigetvár külterületén. Itt vannak eltemetve a turbéki templom mellől felszedett török tetemek (BOROVSZKY).

Törökszállás. Település a régi Ugocsa megyében, Tivadar közelében.

Török-temető. A turbéki kápolna mellett egy apró halmocskákkal elborított terület, mely ma is *török temető* nevet visel (OMM). Dömsöd (Pest m.) község határában van a *Török-temető*, „hova régen a törökök temetkeztek” (PESTY). Szigetmonostoron (Pest m.) szintén volt *Török-temető*, ahol török pénzeket, késeket stb. találtak (PESTY).

Török-torony. Torony (minaret) Érd (Pest m.) területén (PESTY).

Török-tó. Dömsöd (Pest m.) belterületén hajdan „víztartó hely, hol a törökök fördödhettek, most házak vannak rajta” (PESTY).

Egyes települések határában több oszmán-török eredetű tulajdonnévből vagy jövevényszóból magyarázható név is fennmaradt, pl. Törökkoppányban: *Babadag, Bégkút, Cseszme erdő, Tatali-hegy, Török-kút*; Mogyoródon: *Basa-berek*, *Tabán-völgy;* Gödöllőn: *Boncsok-düllő, Basák völgye*(?), Sződön: *Török-kút*, *Török-rét;* Érden: a város régi neve *Hamzsabég*, *Török-torony;* Dömsödön: *Török-temető, Török-tó*.

Hivatkozott irodalom

BOROVSZKY SAMU é. n. *Magyarország vármegyéi és városai.* Budapest.

DVD könyvtár 4. Családtörténet, heraldika, honismeret. Budapest. A DVD-ROM-on használt források (rövidítve): BOROVSZKY; CSÁNKI; FÉNYES E., KEMPELEN; NAGY IVÁN; ORBÁN; PALUGYAY; SCHEFTSIK.

ELEK OSZKÁR 1912. A török hódoltság egyik emlékéről. *Magyar Nyelvőr* 383–4.

FEKETE LAJOS 1924. Hódoltságkori oszmanli-török helyneveink. *Századok* 614–26.

FÉNYES ELEK 1851. *Magyarország geographiai szótára, mellyben minden város, falu és puszta betürendben körülményesen leiratik* 1–4. Pest.

GÜLENSOY, TUNCER 1995. *Türkçe Yer Adları Kılavuzu*. [A török helynevek kalauza]. Ankara.

KAKUK, SUSANNE 1973. *Recherches sur l'histoire de la langue osmanlie des XVIe et XVIIe siècles. Les éléments osmanlis de la langue hongroise.* Budapest.
KAKUK ZSUZSA 1996. *A török kor emléke a magyar szókincsben.* Budapest.
OMM. = *Az Osztrák–Magyar Monarchia írásban és képben.* 1–21. Budapest. 1887–1901.
PALUGYAY IMRE 1854. *Jász-Kun kerületek s Külső-Szolnok vármegye leírása.* Pest.
PARÁSZKA GÁBOR 1913. Tabán. *Magyar Nyelvőr* 478.
PESTY FRIGYES 1864–5. évi helynévgyűjteménye. Hatvannyolc kötet az Országos Széchenyi Könyvtár kézirattárában. (Az eddig megjelent kötetek bibliográfiai adatait l. FNESz. 33–4.)
PESTY FRIGYES 1888. *Magyarország helynevei történeti, földrajzi és nyelvészeti tekintetben.* Budapest.
RADLOFF, WILHELM 1893–1911. *Versuch eines Wörterbuches der Türk-Dialekte.* 1–4. Sanktpeterburg.
RÁSONYI LÁSZLÓ 1957. Les noms toponymique comans du Kiskunsag. *Acta Linguistica Academiae Scientiarum Hungaricae* 7. 73–146.
SCHEFTSIK GYÖRGY 1935. *Jász-Nagykun-Szolnok vármegye múltja és jelene.* Pécs.
TÖMÖRKÉNY ISTVÁN 1900. Tabán. *Magyar Nyelvőr* 519.
VÁLYI ANDRÁS 1796–9. *Magyar Országnak leírása* 1–3. Buda.
YERASIMOS, STEPHANE 1991. *Les voyageures dans l'empire ottoman (XIV^e^-XVI^e^ siècles).* Ankara.

BASKI IMRE

IMRE BASKI**, Osmanli loan-words in Hungarian place-names**

In a neglected field of Hungarian-related Turkish onomastic researches the author collects Hungarian proper names proved in the literature to be of Osmanli origin. The study enumerates the time and place of occurrence of 55 place-names and provides the reader with their meanings and their etymologies. In his analysis the author differentiates between place-names of Osmanli origin inserted into the vocabulary of the Hungarian language as place-names (e.g. *Babadag, Budzsak, Dömörkapu, Hamzsabég, Kara, Kargala, Szulimán, Tabán*) and Hungarian place-names coming from Hungarian common nouns of Osmanli origin (e.g. *Basa-kút, Boncsok-dűlő, Janicsár-kút*). The author, however, does not separate Osmanli loan-names transmitted into Hungarian by another language (mainly Balkan Slavic languages such as Serbo-Croatian) from those borrowed directly from Osmanli.